Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26150
Copyright: Admont, Benediktinerstift

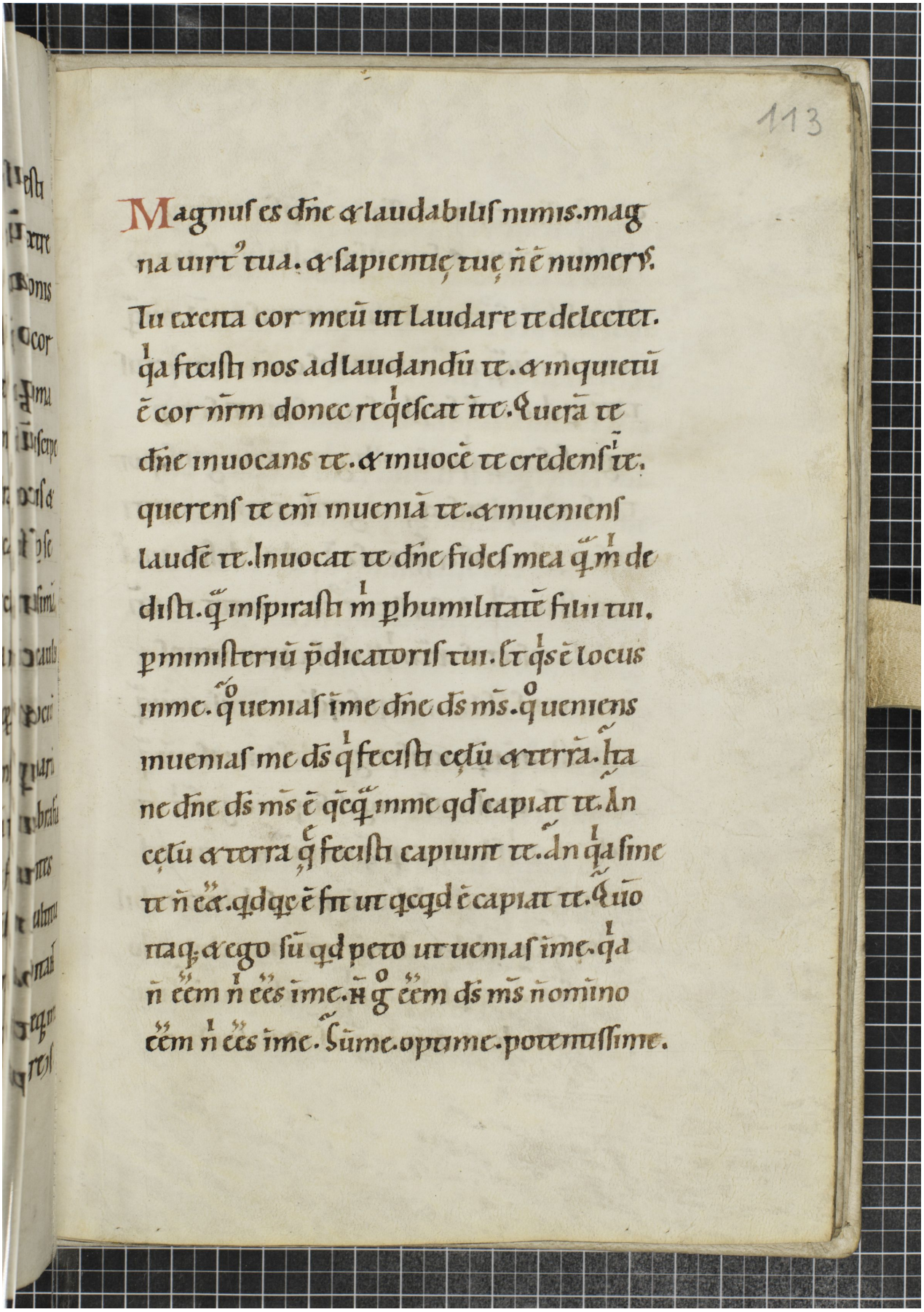

Magnus es dñe & laudabilis nimis. mag
na uirtꝰ tua. & sapientię tuę ñ ē numerꝰ.
Tu excita cor meū ut laudare te delectet.
q̄a fecisti nos ad laudandū te. & inquietū
ē cor nr̄m donec req̄escat ī te. Querā te
dñe inuocans te. & inuocē te credens ī te.
querens te enī inueniā te. & inueniens
laudē te. Inuocat te dñe fides mea q̄ m̄ de
disti. q̄ inspirasti m̄ ꝑ humilitatē filii tui.
ꝑ ministeriū p̄dicatoris tui. Et q̄s ē locus
in me. q̄ uenias ī me dñe ds m̄s. q̄ ueniens
inuenias me ds q̄ fecisti cęlū & terrā. Ita
ne dñe ds m̄s ē q̄cq̄ in me qd capiat te. An
cęlū & terra q̄ fecisti capiunt te. An q̄a sine
te ñ ēē. qd qc ē fit ut qcqd ē capiat te. Quō
itaq; & ego sū qd peto ut uenias ī me. q̄a
ñ ēēm n̄ ēēs ī me. Ñ g̊ ēēm ds m̄s ñ omīno
ēēm n̄ ēēs ī me. Sūme. optime. potentissime.